

**Решение на Съда (седми състав) от 24 октомври 2019 г. — Европейска комисия/Френска република
(Дело C-636/18) ⁽¹⁾**

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2008/50/ЕО — Качество на атмосферния въздух — Член 13, параграф 1 и приложение XI — Системно и постоянно превишаване на пределно допустимите стойности за азотен диоксид (NO₂) в някои агломерации и зони във Франция — Член 23, параграф 1 — Приложение XV — „Възможно най-кратък“ период на превишаване — Подходящи мерки)

(2019/C 432/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, E. Manhaeve и K. Petersen)

Ответник: Френска република (представители: D. Colas, J. Traband и A. Alidière)

Диспозитив

- 1) Като превишава системно и постоянно годишната пределно допустима стойност за азотен диоксид (NO₂), считано от 1 януари 2010 г. в дванадесет френски агломерации и зони за качество на въздуха, а именно Марсилия (FR03A02), Тулон (FR03A03), Париж (FR04A01), Оверн-Клермон-Феран (FR07A01), Монпелие (FR08A01), Тулуза Средни Пиренеи (FR12A01), Регионална градска зона Реймс Шампан-Ардени (FR14N10), Гренобъл Рона-Алпи (FR15A01), Страсбург (FR16A02), Лион-Рона-Алпи (FR20A01), Регионална градска зона Вале де л Авр Рона-Алпи (FR20N10) и Ница (FR24A01), и като превишава системно и постоянно почасовата пределно допустима стойност за NO₂, считано от 1 януари 2010 г., в две френски агломерации и зони за качество на въздуха, а именно Париж (FR04A01) и Лион-Рона-Алпи (FR20A01), Френската република продължава да не изпълнява след тази дата задълженията си по член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа във връзка с приложение XI към тази директива, считано от влизането в сила на пределно допустимите стойности през 2010 г.

Френската република не е изпълнила, считано от 11 юни 2010 г., задълженията си по член 23, параграф 1 от посочената директива във връзка с приложение XV към нея, и в частност задължението по член 23, параграф 1, втора алинея от същата директива периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък.

- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 445, 10.12.2018 г.

**Решение на Съда (осми състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège — Белгия) — BU/État belge
(Дело C-35/19) ⁽¹⁾**

(Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Равно третиране — Данък върху доходите — Национална правна уредба — Освобождаване от данък на обезщетенията, отпускани на лица с увреждания — Обезщетения, получени в друга държава членка — Изключване — Различно третиране)

(2019/C 432/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège